Dosarul nr.1-82/2023
1-23061328-32-1-28042023
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

09 noiembrie 2023 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Corina Albu
grefier Tatiana Cotovici
Cu participarea:
Procurorului Tudor Jalbă
Avocatului Ion Tăut
Inculpatului Ion Cernei

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română, **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală**, cauza penală de învinuire a lui,

***** de naționalitate moldovean, cetăţean al R.M., neangajat în câmpul muncii, supus militar, căsătorit, fără persoane la întreținere, studii medii, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nejudecat,

în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(4) Codul penal al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 28.04.2023, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 09.11.2023.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Tudor Jalbă, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului în baza art.264[1] alin.(4) Codul penal, și a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore. Corpul delict să se păstreze la dosarul penal.

Avocatul Tăut Ion, a pledat pentru aplicarea față de Cernei Ion a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă.

1. Cernei Ion, la data de 22.03.2023, aproximativ orele 09:00, urmărind scopul refuzului și eschivării de la testarea alcoolscopică și examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, nedeținând permis de conducere valabil pentru categoria din care face parte unitatea de transport condusă, a urcat la volanul tractorului de model ”Foton FT 454”, cu numerele de înmatriculare ILB 358 și deplasându-se pe una din străzile s. Hansca, raionul Ialoveni, fiind somat să stopeze de către ofițerul serviciului de patrulare al INSP Rabievschi Nicu, care se afla în exerciţiul funcţiunii de serviciu. În urma solicitării de către angajatul INSP Rabievschi Nicu să prezinte actele pentru control, din cavitatea bucală a acestuia se simțea un miros puternic de alcool, fapt pentru ce i-a fost solicitată testarea alcooloscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

1.1. Ulterior, Cernei Ion având scopul de a refuza de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, primind îndreptarea de a trece examinarea medicală propriu-zisă a refuzat categoric, încălcând astfel cerințele prevederilor pct. 11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează, că conducătorul de vehicule în timpul deplasării este obligat să se supună la

solicitare agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope, sau de medicamente cu efecte similare, precum și prevederile pct. 10 alin. (2) lit. a) din același Regulament, care stipulează că persoana care conduce un vehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus

2. În ședința de judecată din 11 septembrie 2023, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Cernei Ion,** fiind asistat de avocatul Tăut Ion, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] Codul de procedură penală.

3. Avocatul Tăut Ion, care acționează în interesele inculpatului, în baza mandatului avocațial nr. MA 1865923 din 29 martie 2023, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, la fel, acuzatorul de stat Tudor Jalbă a susținut admiterea cererii, indicând că temeiuri de a respinge cererea nu sunt.

4. Reieșind din prevederile art. 364[1] Codul de procedură penală, instanța de judecată a admis prin încheierea protocolară din 11.09.2023 cererea inculpatului **Cernei Ion** cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpatul și-a manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu a pretins la administrarea unor probe noi.

5. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

6. Audiat în şedinţa de judecată sub jurământ, inculpatul **Cernei Ion**, vina şi-a recunoscut-o integral, declarând că în timp ce se deplasa la serviciu cu tractorul, pe drum a fost ajuns din urmă de către un echipaj de poliție. După ce a fost oprit i-au propus să treacă testul Drager, el s-a speriat și a refuzat. Permis de conducere nu deține. În ziua aceea nu a consumat alcool, dar cu o zi înainte. Îi pare rău de cele comise.

<u>Aprecierea probelor de către instanța de judecată</u>.

7. Potrivit art. 384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

8. Conform art. 389 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

9. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

10. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului **Cernei Ion** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura” şi „cauza” acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

11. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau

inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

12. În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

13. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul **Cernei Ion** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpate:

- *procesul-verbal de constatare a infracțiunii privind refuzul testării alcooloscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, înregistrat în REI – I cu nr. 131 din 22.03.2023, înregistrat în REI – I cu nr. 131 din 22.03.2023*(4);
- *procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului,* acțiune procesuală efectuată la data de 22.03.2023, prin care Cernei Ion a fost înlăturat de la conducerea tractorului de model ”Foton FT 454”, cu numerele de înmatriculare ILB 358, temei fiind conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (f.d.5);
- *procesul-verbal de constatare a refuzului de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate din 22.03.2023*. Acțiune procesuală în cadrul căruia s-a stabilit că Cernei Ion a condus tractorul de model ”Foton FT 454”, cu numerele de înmatriculare ILB 358, a condus mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Astfel, de către angajatul INSP Rabievschi Nicu i-a fost solicitată testarea alcooloscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, însă acesta a refuzat (f.d.6);
- *procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 29.03.2023*. Acțiune procesuală în cadrul căruia de la Rabievschi Nicu a fost ridicată o secvență video stocată pe un suport magnetic de tip CD-R, efectuată la data de 22.03.2023 (f.d.15);
- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 29.03.2023*, acțiune procesuală în cadrul căruia a fost examinat conținutul înregistrării video efectuate la data de 22.03.2023, prin care se reflectă faptul unde de către angajatul INSP Rabievschi Nicu i-a fost solicitată testarea alcooloscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, însă acesta a refuzat (f.d.17);
- *declarațiile martorului Rabievschi Nicu, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.10);
- *declarațiile martorului Gînu Dorin, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.12).

<u>Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.</u>

14. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

15. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

16. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, „judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă”.

17. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova ”instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată”.

18. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenţei şi

utilității probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

19. La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

20. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

21. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Codul de procedră penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

22. În privința inculpatului **Cernei Ion** a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

23. Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului **Cernei Ion** deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art. 264[1] alin.(4) Codul Penal al Republicii Moldova, după semnele calificative: ***refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, acțiuni săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere.***

24. În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

25. În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

26. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penalal RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

27. Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”.

28. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea

normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

29. Art.18 din Legea privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabileşte că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească condiţiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

30. Conform pct. 10 alin. 1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic şi medical.

31. Potrivit pct.10 alin. 2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

32. Art. 11 lit. j) din același Regulament, stipulează că, *conducătorul auto este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar*.

33. În cadrul cercetării judecătoreşti s-a constatat că inculpatul **Cernei Ion** a atentat la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul interdicţiei impuse conducătorului mijlocului de transport să conducă, fiind inapt din punct de vedere psihofiziologic, și să conducă mijlocul de transport în lipsa permisului de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, mai mult, nu s-a supus cerinței de testare a stării de ebrietate.

34. Instanța de judecată reține faptul că, fapta prejudiciabilă comisă constă în refuzul de a trece procedura de testare pentru a stabili starea de ebrietate a lui **Cernei Ion**, care a condus tractorul de model „Foton FT 454” cu n/î ILB 358, în lipsa permisului de conducere respectiv.

35. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.264^1 alin.(4) se caracterizează prin intenție directă, infracțiunea este formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

36. Fapta prejudiciabilă cunoaşte trei modalităţi normative cu caracter alternativ, acestea fiind: - respingerea expresă sau tacită a efectuării testării alcoolscopice, - a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

37. *Refuzul* presupune respingerea expresă; *împotrivirea* implică respingerea expresă, însoţită de opunerea de rezistenţă nonviolentă; *eschivarea* presupune respingerea tacită.

38. În altă privinţă, obiectul respingerii îl constituie efectuarea testării alcoolscopice, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

39. Potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

40. În conformitate cu pct.2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.296 din 16.04.2009, prin **testarea alcoolscopică se înțelege** – acţiunile lucrătorului de poliţie sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; prin **examinarea medicală** pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală) – complex de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate;

prin **analiză de laborator** – investigaţie de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentraţiei alcoolului, prezenţei drogurilor şi/sau altor substanţe ce provoacă ebrietate.

41. Toate cele trei modalități se reduc la respingerea expresă sau tacită a efectuării testării alcoolscopice, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen, care pot presupune diverse modalități faptice – tergiversarea prezentării pentru recoltarea probelor biologice, refuzul de a opri mijlocul de transport la somația organului de poliție, fuga de sub supravegherea organelor de poliție în timpul conducerii spre o unitate medical, invocarea unor împrejurări lipsite de temei pentru a justifica neacceptarea efectuării probelor, etc.

42. Potrivit prevederilor art. 33 alin. (3) lit. c) al Legii **Nr. 131 din 07-06-2007 privind siguranţa traficului rutier coroborat cu pct.11** lit.j) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

43. În conformitate cu prevederile art.134[12] alin.(3) Codul penal, modificat prin Legea nr. 207 din 29.07.2016 *(în vigoare 07.11.2016),* prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sânge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

44. La caz, instanța reține că **Cernei Ion,** la data de 22.03.2023, în jurul orelor 09:00, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate s-a urcat la volanul tractorului de model „Foton FT 454” cu n/î ILB 358, nedeținând permis de conducere valabil pentru categoria din care face parte unitatea de transport condusă. Ulterior, **Cernei Ion** a refuzat testarea alcoolscopică, precum și recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate, primind îndreptarea de a trece examinarea medicală propriu-zisă a refuzat categoric.

45. Cernei Ion este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(4) Codul penal

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

46. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

47. Potrivit art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

48. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor personae, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal coroborat cu art.7 alin.(1) din Codul penal, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

49. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

50. *Iar, individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului **Cernei Ion** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

51. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

52. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare

53. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii.

54. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

55. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidătoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

56. În continuare instanța de judecată relevă că, inculpatul **Cernei Ion** a comis o infracțiune ușoară, circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul Penal al Republicii Moldova instanța nu a reținut, în sensul art.76 alin.(1) lit.a) din Codul penal- instanța reține ca circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului - căința sinceră, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni.

57. Instanța de judecată nu poate reține cu titlu de circumstanță atenuantă recunoaşterea vinovăţiei, în condițiile în care cauza a fost examinată în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art. 364^1 Codul de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea pedepsei

58. Instanța de judecată din circumstanțele cazului constată că, inculpatul **Cernei Ion** a recunoscut vina integral și a cerut judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de el, potrivit revendicării anterior nu a fost judecat penal (f.d.28), nu a fost sancționat contravențional (f.d.29), se căiește sincer de cele săvârșite.

59. Totodată, instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80^1 Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, amendă sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

60. În continuare, instanța de judecată menționează că sancțiunea prevăzută de art. 264^1 alin.(4) Codul Penal al RM, prevede aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

61. Având în vedere faptul că inculpatul a făcut uz de prevederile legii prin care cauza penală a fost examinată în ordine simplificată, instanţa notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată în vigoare la 2 august 2023, a fost abrogat alin. (8) al art. 364^1 Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80^1 în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

62. Corespunzător, potrivit art. IV alin. (2) din dispoziţiile finale ale legii nr. 83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege, astfel încât la data intrării în vigoare a acestei legi, cauza pendinte s-a aflat la etapa de până la începerea cercetării judecătorești, urmând a fi aplicate corespunzător prevederile alin. (1) al art. 80^1 din Codul penal.

63. În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Codul penal, după aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum minim de 150 de ore și cuantum maxim de până la 180 de ore sau închisoare de până la 9 luni.

64. În sensul dat, reieșind din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art. 264^1 alin.(1) Codul Penal a RM și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța de va aplica în privința inculpatului **Cernei Ion** pedeapsa, în limita sancțiunii legii penale prevăzute de art. 264^1 alin.(4) Codul penal a RM coroborat cu prevederile art. 364^1 Codul de procedură civilă și art.80^1 Codul penal, sub formă de 150 (una sută cincizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

65. Instanța de judecată explică inculpatului modalitatea de executare şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite, prevăzute la art.67 din Codul de procedură penală. Astfel, potrivit art.67 alin. (2^2) CP, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunităţii semnează în instanţa de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unităţii militare. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

66. Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

67. Potrivit art.395 alin.(1) lit.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

68. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul şi apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

69. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul **Cernei Ion** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

70. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului **Cernei Ion**, până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

71. În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulaţie este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât şi legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanţa de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi localitatea a inculpatului este prevăzută de legislaţia în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerinţa în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

72. La capitolul măsurii preventive ce urmează a fi aplicată în privinţa inculpatului **Cernei Ion**, instanţa ţine să menţioneze raţionamentele constatate de Curtea Europeană, care a apreciat că, după pronunţarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art.5§1 lit.a) din Convenţia europeană, neavând drept scop aducerea unei persoane în faţa autorităţii competente, după cum prevede art.5§1 lit.c).

Dispozitivul

73. În conformitate cu prevederile art.67, art. 80[1] Codul penal, art.364[1] Codul de procedură penală, art.389, art.392-395 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

***** se recunoaşte vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Codul Penal al Republicii Moldova, și în baza acestei legi, cu aplicarea art.364[1] Codul de procedură penală coroborat cu art.80[1] Codul penal, se condamnă la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (una sută cincizeci) ore.

În temeiul prevederilor art. 67 alin. (3) din Codul penal, se explică lui ***** că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Condamnatul ***** se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune Ialoveni, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului ***** **măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara,** până când sentința va deveni definitivă.

Sentinţa este cu drept de atac cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei,
judecător /semnătura/ Corina Albu

copia corespunde originalului, judecătorul Corina Albu